ANY VIII — BARCELONA 25 DE MAIG DE 1888 — NÚM. 363

VENTA
50 exemplars 1 pesseta

Un número solt
5 céntims

SUSCRIPCIÓ
ESPANYA
Un trimestre 1 pesseta

ESTRANGER
Un trimestre 2 pessetas

PERIÓDICH POLÍTICH VERMELL

LO SERVILISME

Ab motiu de la vinguda de la Cort á Barcelona, han sigut no pas pocas las mostras de servilisme que han donat las classes més acomodadas y aristocráticas de nostra ciutat, pretenent també confondre en aquest vici á la que tot ho deu á son treball: á la classe obrera.

Es antiga costum de pobles, y tan més arrelada com menos civilisat, la adoració á sos reys, fins al grau de la estupidés.

Repassém los temps de la humanitat en que la instrucció y la educació populars eran del tot desconeguda, y trobarém que la superstició y 'l fanatisme eran l' unich móvil que guiava 'ls actes de la gent d' aquellas épocas.

Mes avuy tot aixó es ben diferent.

Ve la Cort a Barcelona, ab la reyna regent á son cap, y encar que 'ls aduladors del poder y 'ls servils de la monarquía volen presentar á nostre poble com un d' aquells que antigament sentian adoració y fanatisme per sos reys, la diferencia es tanta com va de la nit al dia y com d' un pol al tropich.

No es aixó negar, ni molt menos, que Barcelona hagi fet un bon recibiment á D.ª María Cristina; més precisament en las causas de que aquest recibiment hagi sigut superior á lo que podia esperarse té de trobarse la más auténtica proba de que de nostre poble ha fugit la adoració fanática per sos reys, sustituida avuy pel cariñyós respecte que li mereix la senyora que ocupa 'l trono, á qui veu despullada de tants vicis y defectes de monarquisme com solian ennegrir precedents regnats.

¿No son los mateixos monárquichs los quins se desfan en repetidas alabansas de la monarquia res sorto de las virtuts que pregonan de la regent? ¿No ha sigut la sencillesa de aquesta senyora lo que más ha enamorat al poble barceloní, desde lo monárquich más reaccionari al socialista más avansat? Donchs si la virtualitat de la monarquia espanyola está avuy condensada en las condicions personals y l' estat de D.ª Cristina, es precis confessar que las arrels monárquicas son ben poch fondas en nostre poble, puig que las simpatias personals per una reyna no 's tenen de confondre ab l' amor á la institució monárquica. Feu que la suprema magistratura vagi á parar á una figura menos simpática que una senyora jóve, viuda, agradable, sencilla y bondadosa, y ja serán figas d' un altre paner. La institució monárquica quedará llavors reduhida al prestigi que per sí sola ella inspiri al poble, y en aquestas condicions seria molt diferent la rebuda que Barcelona fes á un rey, com lo mateix Alfonso XII, per exemple.

Y després de tot, ¿que ha sigut lo fet pel poble de Barcelona respecte á la regent? Res que no 's degui fer entre personas educadas, y 'l sentiment natural de la curiositat. Se han repetit avuy aquells alsordadors y unánims crits ab que las llavors molt más estúpidas massas adoravan, fa poch más de mitj sigle, á Fernando VII y llogo á Isabel II, á pesar de la diferencia de condicions personals que pogues haverhi entre aquells reys y la actual regent? Y quan la monarquia té d' imposarse per la lastuositat y avuy obtè simpatias á la altura de sa sencillesa, ¿no demostra aixó que lo que 'l poble celebra avuy es que se li ensenyi la menor cantitat de rey possible dintre 'l régimen actual, lo qual dista molt y moltissim de probar sas convicciones monárquicas?

Enhorabona que 'ls poderosos, que tot ho esperan del sistema monárquich, se arrastrin servilment als peus del trono, sigui qui vulga que l' ocupi, perque en ell veuhen la continuació de sos privilegis. Mes lo poble productor, lo qui viu de son treball, que veu continuament mermat per las horrorosas cargas públicas que li imposan los goberns sostenedors de las realesas, no se humillará servilment ja més devant las testas coronadas, sino que, quan s' ajuntin circunstancias especials en la persona que ocupi 'l trono, podrá darli mostra de sa simpatia personal, com avuy, tan més senyalada en aquest país en que alguns tan abominables tipos han cenyit real corona; mes no deu confondrer aquest sentiment en lo d' antiga adoració dels pobles á las institucions monárquicas, perque aquest ha passat á la historia, y lo que 'l transcurs del temps ha enterrat no pot ja ressucitar may més.

A LA REGENT

Senyora:

Si á vostras plantas
no 'm postro ja com molts fan,
per ser, com vos, de Natura
fill llegítim, fill igual,
no prova aixó que os estimi
tant com als demés germans
que formém la gran familia
nomenada Humanitat,
y, com á 'n ells, os avia
si un petit, error ó engany
burlar intenta ó malmetre
vostra forma individual.
¡Veritat, alta senyora,
que per lla hont dóneu un pas
felicitat tot respira,
tot es luxo, tot va en grau!
Ho crech; entre 'ls que os rodejan
un de bo no 'n faltará
pera mostrarvos lo fictici
y, al mateix temps, sens empatj,
tancarvos totas las portas
á la trista realitat.
No obstant, jo que al devant vostre
no acostumo abaixá 'l cap,
ja que enfront tota persona
poch sempre duria ben alt,
un consell vinch á donarvos
molt más sincer, molt más franch
que no 'l que molts cops os dona,
lo cap á terra inclinant,
qui vos aparenta serne
un modelo de lealtat.
Quan vos digueu passejarvos
per nostra ciutat central,
no ho feu pas pels carrers céntrichs
que se os tenen reservats
ni dongueu fe á quant vos digan
los que os omplan d' agassatj;
los llochs que volgueu recorrer
vos mateixa designau,
pero procureu que aquestos
sigan barris manestrals,
y, dels nius que obrers habitan
lo paviment al peujar,
entrareu en la habitada
de que una part bastant gran
de las persones que poblan
aquesta rica ciutat,
si tenen un lloch hont jeure,
ni un drap per tapar sas carns,
ni un tros de pa ab que aplacarne
d' ella y 'ls seus fillets la fam,
ni 'l que es pobó, un cor sensible
que destini un sol cantueu
de lo moltissim que llensa,
á aplacar sos tristos clams.
Sols d' aquest modo, senyora,
podreu reure un projecte clar
com tota nostra riqueza
es aparent, no es real,
y os podreu també convencer
de que aquí la veritat
solzament os l' ha mostrada
ab sas frasses naturals,
qui com á germá vos ayma
y a anomena

A. TIRAL.

CARTAS DE FORA

Capellades 19 Maig 1888.

Apreciat amich: Tenim aquí un ruch negre conegut per *capellá frestech*, y fara un parell de setmanas que, passant per la plassa d' en Jaumet, una porció de noys la seguian al darrera dihentli *capellá frestech*. Ell, ab una gran rabia que portava al cos, se remanga la sotana, y posantsela sota la aixella, apreta á corre darrera dels noys. Succehí llavors lo mes natural: que mentres los grandasaots que cridavan lograren escapar, los mes menuts se quedaren enrera. Donchs aquella furia ab sotana agafá pel coll á una criatureta de quatre á cinch anys, y posantsel entre potas lo maltracta de mala manera, clavantli las unglas per la cara á tall de mala bestia, y deixantlo de tan mala manera, que li sortia sanch de tota arrés.

Sortiren alguns vehins de sas casas als sentir los crits esgarridosos de la cristura, y llavors s' armá la gran saragata contra aquell ministre de Deu, dihentli bastant de lo molt que 's mereixia.

L' avia de la cristura acudí també á treure 'l noy de las reverendas grapas del *capellá frestech*, y llástima fou que altres la detinguessin, puig be mereixia aquell ministre de Deu un bon juli per sa salvatje acció.

Disposi de son servidor

UN DE VERMELL.

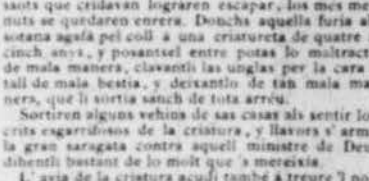

«Ab tot l' aparato que requereix son interessant argumento, com s' escriu en los cartells de las empresas teatrals, diumenje va obrirse la Exposició Universal.

Que en ella y fora d' ella s' ha donat mostra en aquestos darrers dias del genit y de la activitat catalanas, no hi ha pera que dupturho. Mes també es cert que 'ls bunyols en las ceremonias y per las ceremonias oficials han estat á la ordre del dia.

Y d' exageracions no ho preguntin.

La Andalusia de Xauxa s' ha transportat á Barcelona.

☞

Una proba de la previsió de nostre Ajuntament han sigut las iluminarias de la Gran via.

Lo dia 16, primer de fer llum per la regent, encara no hi havia colocats mitja dotzena dels aparatos que aguantan aquella especie de grandiosa pinya de gas, que es lo de més efecte d' aquella iluminació. En lo tros de carrer guarnit desde 'l passeig de Gracia á la Rambla de Catalunya no hi havia *ni un sol metxero posat*.

Lo dia 17 anaren treballant en aquest mateix tros, que tampoch quedá llest.

Lo dia 18, darrer de las iluminarias reals, va encendres lo citat tros de la Gran via, pero en tota ella no hi havia colocats una dotzena de aparatos de la pinya, d' una doscenta que aproximadament tenia d' haverhi.

No fent iluminarias lo dissapte, lo diumenje á la nit, per las de la Exposició, estavan *á mitj colocar* los aparatos de la pinya y 'ls escuts, part aquestos más notable del guarnit com aquells ho eran de las iluminarias.

Y ara ve 'l bó.

Acabats los dias de fer llum, han continuat enllestint lo carrer, que ha quedat llest del tot.... en los dinous d' aquesta setmana.

Es á dir, quatre dias *després* d' acabadas las iluminarias, sino se 'n tornan á fer.

¿Succehirá aixís mateix ab la Exposició?

☞

La Dinastía, periódich conservador de Barcelona, diu que 'l millor elogi de la regent va ferlo

EXÁMEN TEÓRICH-PRÁCTICH DEL FRANCÉS MUNICIPAL

Gracias á la diplomacia municipalesca, las relacions ab las grans potencias serán inmillorables. Los representants extrangers quedan admirats de la *bona criansa de nostres-llenguados*.

—Pero hombre, no seas animal. Cuando aquel gabacho te pedia la *Comunne*, no queria decir el orinador, sino la casa de nuestro excelentísimo Achuntament.

—¡Moksmoks ab un good Consulat!

—¡Ah sí, musiu Mister! Au present agarré bous cette rua tout druá y alez tirant tujur jusqu' que bous troverá une cantonade, entonces trenquez bous á la gocha, y allez plus arriba... que cualquier grazon donerá l' adresse.

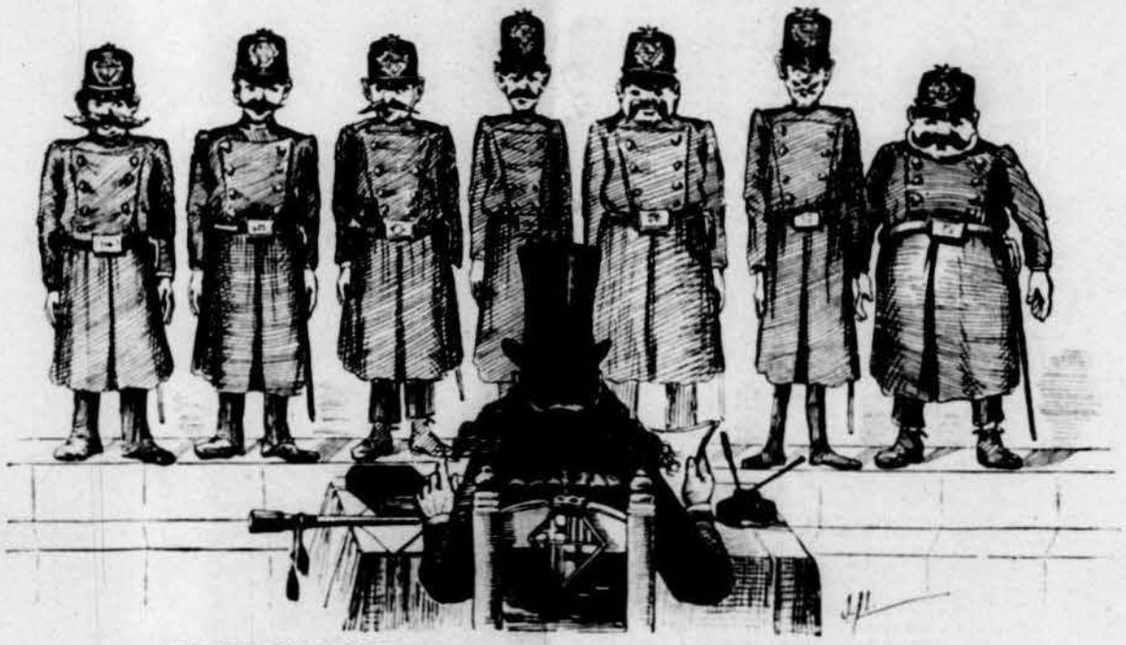

¡¡¡ATTENTION Y FIRMES!!!

—Señores gendarmes: Ha llegado el solemnísimo instante de presentaros ante las grandezas y soberanías de la tierra. El riquísimo cuanto distinguidísimo trajecito que os he comprado para los días de fiesta ostenta el espanta-moscas en el casco, el cual os distinguirá de los borricos que no han sabido aprender la lengua de Lamartine y de Don Jacobo Rosseau. Solo falta que sometais a rigurosas pruebas vuestra sabiduría, pensando que del éxito presente depende la gloria del porvenir.

—¡Vive musiú Fleuves!

—Gracias. El Sr. Gonorrea dirá la numeración.

—Un, dú, trois, catres, sanch...

—Basta. El Sr. Ximenéz dirá cuales son los principales espectáculos.

—Le Teatre Principal, el Anden-Concert, la danse de la Canudé, le panoram de musiú Plewna, la lavatis Colon et les betes den Ruedanbach.

—Bravo. Ahora el Sr. Matasperros, ¿qué razon nos dará de las Academias locales?

—La Academie de Violin se trouve chez Mr. Gironé; la de Violon chez Fontaine-Rodoné et Plus-Vidalé.

—Muy bien. El Sr. Cascarrabias nos dirá algunas calles.

—Pelayé, Trompettes de Jaques premier, Tantarantané, Anes et le Jardén clos den Fabá.

—Describa el Sr. Sanchéz el traje de gala municipal.

—El plumero, le plumasseau; la levita, le redingot; el peto, le pet; le pantalon et le sabre.

—¡Está V. muy adelantado! A ver como dice los principales restaurants el Sr. Mascamoscas.

—Hotel des Catres Nations; Hotel Entrenational; Ancienne den Tano; Fontaine del Gat; Hotel del Ninot; del Sabré; del Alba; Hotel de chez Cassolé; Hotelerie de la Tete de Creus et la de musiú Simon dans la rua de la Fromagerié.

—Magnífico. Ahora solo me falta recomendaros especialmente tres cosas: Presentarse en público con la cabeza levantada, abstenerse de fumar y limpiarse las narices, las uñas y la dentadura tantas veces como sea menester. — ¡Señores cosmopolitas! ¿cuál es la primera capital del mundo?

—¡Barcelonne!

—¿Y los que tienen más lenguas?

—¡¡Nous!! ¡¡nous!!

—¿Y el asombro del Universo?

—¡¡Bous!! ¡¡bous!!

—¡¡¡Viva el gran Marqués de la Patilla!!!

—¡¡¡¡Vivaaaaaa!!!!!

—¡Ep'... ¡Tú, grazón: á bajo tut suit!... ¡Vite, vite! si no quieres que muá te pendre le numeró del chariot!

—Kin-Fo-nas Kao ning-nang-lao-penk.

—¡Tik tak fan-son!...

—Pardon! je ne sé pas si bous etes musiús ó madamas, mais ya estoy fatigué de repetir que je no compre pa.

—¡Eh bien! ¡¡Sapristi!!... Bous, le gos cochon et le buñolé avec muá, iremos plegats á la Comandance á donner part de cette... infraction á musiú le maire municipal.

—De frente, paso marcial, y garbo en la figura para cuando estrenéis la ropa nueva..... ¡¡marchen!!

na dona del poble, dihent al veure a D.ª Cristina:

—Ya cara de bona dona.

¿Y ab res más podeu millor alabar à nostra *egregia y augusta tenyora* que dihent que *fa cara de bona dona?*

Es tan estupida la adulació d' aquestos rastrers monarquichs, que moltas vegadas rebuixan ab las besticsas allò mateix que pretenen ensalzar.

☞

Las canonadas disparadas pels barcos de guerra anclats en nostre port, que 'l dijous al matí de la setmana passada, passavan de vuytcentas, lo dijous d' aquesta arriban prop de vuyt mil.

Lo valor de la pólvora en salvas gastada en nostre port, no deixaria d' aliviar en gran manera la miseria de Barcelona.

☞

La regent sembla que havia promés estar à Valencia 'l dia de Corpus, y no sabém si anar à la professó.

Mes ara contan que diu que Barcelona li agrada tant, que pensa passathi 'l Corpus y alguns dias més.

Pero 'ls catolichs valencians no s' apuran.

De las solemnitats d' aquell dia deixarán la professó per quan hi vagi la reyna, y en paus ab Deu.

Celebro que tan franca y publicament adoptin la religió à la conveniencia.

Al cap-de-vall ja es cosa sabuda.

☞

La reina regent, en sa estada a Saragossa, va donar al arcabisbe 20,000 pessetas pera repartir.

Y 'l mitrat de la capital d' Aragó ha fet lo reparto d' aquest dines entre iglesias y convents, haventnhi algun d' aquestos darrers, posseedor de gran número de accions del Banch d' Espanya, al qual li han donat bona part de las 20,000 pesetas.

¡Quina manera de mirar pels pobres tenen los arcabisbes com lo de Saragossa!

☞

Lo Bram de la Patria entreté sos ocis de *capcunda* publicant en grans planas llistas de llogias masónicas.

Ja 'm figuro 'ls apuros en que deu trobarse pera omplir lo periódich, quan tal broma pesada té de fer à sos llegidors...

Donantlos noticia indirecta de lo que es y pot la masoneria.

☞

Ha tingut de retrassarse la anada de la Cort à Montserrat, entre altras cosas, perque de haverse fet lo dia anunciat res hauria estat llest de tot lo que allí 's prepara.

Vamos, que 'l sistema de la Exposició priva en tots los actes oficials.

¡Quina llastima que la anada à Mónserrat no pogués primer obrirse y després inaugurarse!

☞

Durant la estada de la regent à Saragossa, va donarse un gran ball en lo palau del arquebisbe, en obsequi à la Cort.

¿Qué diràn à això los rectors panarras que tant excomunican als que ballan?

Aquí no hi valen manganillas.

O cantan la palinodia, lo que no faràn perque 'ls sobra tossuneria...

O tenen d' exterminar al ballayre arquebisbe de Saragossa.

☞

Ja saben vostés que 'l *politich* d' ofici Sr. Linares Rivas se va *ser* conservador per no trobar prou liberals als reformistas.

Donchs be, ara resulta que per influencia conservadora se li ha donat una ocupació (de no fer res) ab lo sou de cinch mil duros cada any.

Es precis donchs confessar que 'l Sr. Linares Rivas ha tingut xexanta mil rahons per ferse conservador.

Xexanta mil *rahons*... de quatre rals cada una.

☞

La parada que tenia que inspeccionar la regent ha sigut suspesa per la arribada del rey de Suecia.

No tinch perque interessarme en aquestas reals paradas de tantas majestats.

☞

L' Ajuntament de Madrit ha enviat à Barcelona un regidor representant d' aquell municipi, ab la consignació de setanta cinch duros diaris per gastos.

Vaja, que à tot arreu son esplendits...

Los que no pagan de la seva butxaca.

☞

Los que vulguin visitar la Exposició trobaran ben prop de la meytat d' una tercera part d' instalacions acabadas, y no obstant es un verdader miracle la feyna que s' ha fet y s' està fent aquestos últims dias.

Admirém la previsió del Ajuntament en *obrirla* sis setmanas abans de la coixa inauguració.

☞

Un gran conflicte internacional per poch tením l' altre dia al port de Barcelona.

No s' espantin, que per més que 's tracta de las esquadras, no era pas qüestió de que 'ns tinguessin de bombejar ni molt menos.

Es lo cas que 'l dissapte de la setmana passada, es decir, Es lo cas que 'l dissapte de la setmana passada, se va donarse un banquet ó una taulada, més ben va donarse un banquet ó una taulada, més ben dit, als princeps extranjers à bordo de la *Numancia*, y com era dia de dejuni catòlich per ser vigilia de Pasqua y allí hi havia convidats princeps d' altres religions, no se sabia com resoldre 'l *conflicte*, puig menjant carn pecavan los catòlichs, y 'l no menjarne era cometre una grosseria ab alguns estranjers.

Sort que aquest conflicte culinari religios internacional va resoldrel nostre bisbe Jaumet, demanant permis al nunci del papa pera barrejar diplomaticament en la *Numancia*.

Per tot ahont treu nas la religió, ho fa sempre per la part ridicula.

☞

Las Corts han felicitat à la regent per la Exposició de Barcelona.

Corrent, acceptemho com à bon; no tinguém res que dirhi.

Pero es lo cas que à las mateixas Corts un diputat republicà va presentar una proposició pera felicitar al poble de Barcelona, y tots los diputats monarquichs van escamarse fins al extrém de rebutjarla indignats.

Los comentaris vostes mateixos.

☞

Fins à nova ordre, no més se deixa la entrada pública à la Exposició de 1 à 5 de la tarde.

¡Quatre horas al dia no més està oberta al públich l'universal certamen!

D' aquesta manera qui vulgui veure tota la Exposició ja cal que 's prepari à pagar la pesseta cada dia un mes seguit.

¡Com s' espavila la Comissió Executiva per fer quartos!

Encar que sia posantse en ridicul.

☞

Diumenje al matí va succehir una terrible desgracia en lo ferrocarril de Francia, linea del litoral.

Dos trens de viatjers van xocar entre Canet y Sant Pol, haventhi fins ara una dotzena de morts, y setanta ó vuytanta ferits à conseqüencia de tal accident.

☞

Lo tribunal ha dictat auto de presó contra 'ls dos jefes de las estacions abans citadas.

¿Que s' hi jugan que 'ls *interessos* de la Companyia no patiran d' aquesta feta, à pesar de que de publich se diu que la falta de personal feya possible y fins fàcil aquesta mena de desgracias?

¡Sempre 'l peix menut pagant los testos trencats!

Per algo nostres més *grans* politichs son *consellers* de las empresas ferrocarrileras.

☞

En las carreras de caballs s' han donat 55,000 pessetas de premis.

En lo certamen premiant la virtut, no més se n' han repartit 10,000.

Deducció: nostres *personatjes* estiman cinch vegadas més las potas dels cavalls que la virtut de las personas.

☞

L' aument de *ratas* que aquestos dias ha sofert Barcelona ha fet ja 'l seu efecte, estant los robos y timos à la ordre del dia, sens que casi may pugan ser *habidos* tan distinguit *industrials*.

Ja es antich que per aquesta mena de *ratas los gats* de la justicia oficial tenen malas dents y pitjors unglas.

¡Y tant que las saben treure contra 'ls periodistas!

☞

Un valent periódich de Vinaros, *El Batallador*, ha tingut de plegar lo ram per las persecucions carcundas y fiscalescas de que s' ha vist objecte.

Té dos directors à la presó, un redactor desterrat y un corresponsal condemnat à presidi.

¡Y encara hi ha qui diu que no *disfrutém* de llibertat d' imprenta!

Verdaderament los periodistas som uns canallas que 'ns queixém per vici.

☞

Mentres la Cort se diverteix per Barcelona, à Espanya hi han embargadas la friolera de 41,465 fincas per pagos de contribució.

¿Qui pensa ab lo pobre contribuyent?

La gran qüestio es divertirse.

Y que duri tant com pugui.

☞

D' alguns catòlichs sabém que, per no rebre empentas ni sentir calor en las iglesias, anaren à oir misa à la Rambla d' Estudis, devant de can López.

Mes ¡oh desenganyl despres de prou esperar la sortida de la missa, han sapigut ab dolor que allò, aquell pont en forma de bunyol llargarut, no era un altar, sino un arch de triunfo.

Confessém, no obstant, que la equivocació es del tot explicable.

☞

Per notable sistema Tio Nel-lo no hi haurà res com la *cascada* de la plassa de Catalunya.

Aquells *terrats d' estendre pells* fan un efecte endemoniat.

Vaja, que encara es més bunyol que l' altar de can López.

Que estat lo que 's pot dir.

La cansó dels *Ratas* cantanats que publicarem en nostre núm. 359 està destinada à produhir molts xiharris.

Cantava dias enrera un jove pel carrer del Arch de Bufanalla d' aquesta ciutat dita cansó, quan se li acosta un capellà y li diu:

—D' ahont heu tret aquesta cansó?

—Si ho vol saber, vagi à Salamanca; contesta l' interpelat.

—Mireu que es fumo una cossa al cul, indecent; replica 'l perdona-pecats cremat.

—Si m' arriba à tocar ja veurém qui rebrà més.

Estiguè l' adoba cossis y gibrells del anima un moment pensatiu, y luego gira cua y toca 'l dos.

Val mes aixis.

☞

En la pelegrinació de Roma un escola de Vilanova y Geltrú va estar tres dias perdut, y 'l trobaren... en una *maison de plaisir* de lo més barato de la ciutat *eterna*.

Avis à las bevatas de Vilanova.

No siga cas que l' escola fassi à alguna *purgar oracions* sevas.

☞

Lo rector de Vilassar de Mar va moure un rebombori dintre la iglesia perque uns feligresos parlavan en veu baixa.

Molt ben fet.

¿Qui 'ls fa als feligresos enrahonar baix?

A la iglesia s' hi deu anar à moure escandol.

O no s' hi va.

☞

Lo rector de Sant Fructuós de Bages ha renyit ab lo mestre de la orquesta del poble, perque no volgué despatxar à un músich que havia tingut un fill y no 'l bateja per la iglesia catòlica.

Felicitem al mestre per la llissó de tolerancia que dona al rech negre.

☞

Entre 'ls capelluts de Reus que s' entretenen jugant à botjas en lo tancat d' en Martorell, com ja diguerem en números passats, n' hi ha un que la setmana passada conquistà una raspa de tot un senyor metje catòlich per un plat de crema.

Re ca sens tibantó, capellà?

Donchs que vagi de gust.

☞

Molts periódichs carcas, y entre ells nostre xavacà *Bram de la Patria*, han intentat desmentir que 'l rector de Zangadez fos agafat per assessi de sa majordona, com nosaltres diguerem fa ja tres ó quatre números.

Y efectivament, s' ha comprobat la ignocencia del *pebrot* Sr. Alonso, sino... que 'l dia 3 d' aquest mes se 'l passeja pel poble ab manillas y lligat colze ab colze, ab sotana y tot, per identificar lo cadavre de Florentina, que ell digue que havia fugit robantlo.

Per ara las cova à la presó del partit, y tots los indicis fan creure que ja no tornarà à perdonar mes pecats.

Prou feyna se li ha girat ab lo seu.

☞

Una senyora marquesa del Brasil ha celebrat lo jubileu del papa lo Lleó del num. 13, donant llibertat à 400 esclaus.

La majoria de catòlichs ho fan tot al reves.

Com la gran qüestió per ells es recullir diners, esclavisarian à tothom, si poguessin, pera vendressels luego.

Y destinar los quartos al diner de Sant Pere.

SOLUCIONS

Á LAS CABORIAS DEL NÚMERO PASSAT

Xarada —Lli-be-ral.

LA CORRESPONDENCIA AL DIRECTOR

Barcelona. Tipografia LA ACADEMIA, Ronda de la Universitat, 5